

HOLLAND FESTIVAL 76

Meeting Mr. Ives

Amsterdam — Theater Carré — 21 juni 1976 — 20.15 uur
Den Haag — Toneelzaal Congresgebouw — 22 juni 1976 — 20.15 uur

Meeting Mr. Ives

geschreven door John Bird,
Malcolm Fraser en
Wilhelmina Hoedeman, naar een
oorspronkelijk gegeven van
Brendan Gill en Richard Dufallo

regie: Malcolm Fraser
choreografie: Sally Gilpin
dekor: Hans Christiaan
kostuums: Freda Blackwood
belichting: Ad Brogtrop
produktie: Wilhelmina Hoedeman

assistent producer:
Andrew Wilson
produktie leiding:
George van Breemen
produktie assistentie:
Iebeliene Jackson
theater-produktie:
Stuart Kerr
assistent theaterproduktie:
Geof Burrell

Charles Ives - John Bird
George Ives - Chris Harris
Harmony Ives - Linda Zoghby
Prof. Horatio Parker - Paul Chapman
Tenor - Martyn Hill
Bariton - Patrick McGuigan
Pianist - Clifford Lee
Danseres - Judy Gridley

Radio Kamer Orkest
dirigent: Richard Dufallo

Toelichting

'... after a day of tragic, the voice of the people again arose.'

De mensen die vanavond voor U 'Meeting Mr. Ives' zullen uitvoeren, hebben Mr. Ives én elkaar inderdaad zeer onlangs ontmoet, onder omstandigheden die een zeker gevoel van verwarring meebrachten.

Het zou aardig zijn dit op te vatten als een toepasselijke 'ivesiaanse verwarring', ware het niet dat ik niet zo precies weet hoe verward Ives, ondanks zijn reputatie, was. De Charles Ives die eens tegen een dirigent zei: 'Laat het trompet-gedeelte er uit als U dat verkiest, doe maar wat U wil', is dezelfde Charles Ives die middagen met een violist doorbracht om hem duidelijk te maken dat 'des' anders moet klinken dan 'cis' (ondanks het feit dat het dezelfde noten zijn).

Toen we begonnen te werken dacht een aantal van ons iets over Ives te weten, de anderen wisten niets. In feite lijkt het er, gek genoeg, op neer te komen dat het andersom lag. Degenen die iets wisten, werden bewust gemaakt van hun onwetendheid, en zij die niets wisten begonnen iets bekendsgewaar te worden. Wat we, naar ik geloof, allemaal hebben verworven, is een gevoel van een voortdurende, versnellende ontdekking in onze korte en slopende exploratie van Ives. En vanavond zal onze verbazing, als we er in slagen alles in de show te stoppen wat geacht wordt er in terecht te komen, plaats maken voor spijt: spijt over alle dingen omtrent Ives en zijn leven en zijn muziek waarvan we weten dat ze er niet in zitten. Wat we ontdekt hebben is een geringe fractie van wat er bestaat in de wereld van Charles Ives, en het is het gevoel van **ontdekking** — en van alles wat er is om zonder eind ontdekt te worden — dat we hopen met U te kunnen delen. Geen 'uitleg'; geen oordeel. Er bestaat een stel verhalen over Ives, dat twee manieren illustreert om greep op hem te krijgen.

1. Toen de American Publication New Music besloot het tweede deel van Ives' Vierde Symfonie te publiceren, bestudeerde een drukker uit Los Angeles, Herman Langinger de muziektheorie bij Henry Cowell, zodat hij het graveren van de partituur zou kunnen klaarspelen.

2. In 1931 gaf het Chamber Orchestra of Boston de eerste uitvoering in New York van 'Three places in New England'. Na elk stuk fluisterde de concertmeester tegen Nicolas Slonimsky: 'so far, so good' — 'tot zover gaat het goed'. Maar de ingewikkeldheid van de muziek schiep problemen voor de musici, en Slonimsky gaf toe dat de uitvoering 'ietwat scharrelend' was. Wat deze benaderingen betreft, zou ik zeggen, dat wij overhellen naar de 'so far, so good'-school.

Misschien zal Ives ons dezelfde liefdadigheid betonen als het orkest uit Boston: 'Net als in een gemeenteraadsvergadering', zo zei hij na afloop, 'iedereen voor zichzelf-prachtig wat er uit voortkwam.'

Laten we het hopen.

John Bird

'Meeting Mr. Ives' is een oorspronkelijk idee van Brendan Gill en Richard Dufallo. Deze Holland Festival-bewerking geeft een terugblik vanuit de hemel op het leven van Charles Ives, en is tot stand gekomen door een nauwe samenwerking tussen de N.O.S.-T.V. en het Holland Festival.

Introduction

'... after a day of tragic, the voice of the people again arose.'

The performers who will be doing 'Meeting Mr. Ives' for you tonight in fact met Mr. Ives themselves (and each other) quite recently, in circumstances which had a certain feeling of confusion about them. It would be nice to think of it as an appropriate 'ivesian confusion' except that I am not too sure how confused Ives really was, despite his reputation. The Charles Ives who would tell a conductor: 'Leave out the trumpet part if you like, do what you want', is the same Charles Ives who spent afternoons with a violinist showing him how to play d flat, so that it would come out different from c sharp (despite the fact that they are the same notes).

Some of us thought we knew something about Ives when we started to work, some of us knew nothing; actually it seems to be turning out, in a

weird kind of way it was the other way around. The ones who knew were made aware of their ignorance, and the ones who didn't began to feel a familiarity. What we all have gained, I believe, is a sense of continuing, accelerating discovery, in our brief and hectic exploration of Ives, and tonight if we manage to get in everything that is supposed to be in the show, our amazement will very soon give way to regret: regret for all the things about Ives and his life and his music, that we know are not there. What we have discovered is a tiny fraction of what is there in the world of Charles Ives, and it is the feeling of **discovery** — and all that there is to be discovered endlessly — that we hope we can share with you.

No 'explanations'; no judgment. There are a couple of stories about Ives which illustrate two ways about getting grips with him.

1. When the American Publication New Music decided to publish the second movement of Ives his Fourth Symphony in 1921, a Los Angeles printer, Herman Langinger, studied the theory of music for a year with Henry Cowell so that he could handle the engraving of the score.

2. In 1931 the Chamber Orchestra of Boston gave the first New York performance of 'Three places in New England'. After each piece, the concertmaster whispered to Nicolas Slonimsky: 'so far, so good'. But the complexity of the music created problems for the musicians, and Slonimsky admitted the performance was 'somewhat scrambling'.

Of the two approaches, I would say we lean more to the 'so far, so good' school. May be Ives (if he is listening) will show us the same charity as he did the Boston orchestra. 'Just like a town meeting', he told them afterwards, 'every man for himself — wonderful how it came out.'

Let's hope.

John Bird

The original idea for 'Meeting Mr. Ives' comes from Brendan Gill and Richard Dufallo. This Holland Festival-adaptation takes a retrospective view of Charles Ives' life from heaven. It came about by a close co-operation of the N.O.S.-T.V. and Holland Festival.

Muziek in volgorde:

1. Three page sonata for piano
2. March
3. The pond
4. Grolle night
5. Holiday Quickstep
6. Cats funeral
7. Variations for organ
8. All the way around and back
9. Fugue in four keys
10. The greatest man
11. Charley Rutlage
12. Ann Street
13. Concord Sonata (the Alcotts)
14. Mr. Riley
15. In the alley
16. The son of a gambolier
17. Romanza di Central Park
18. Children's hour
19. He is there
20. Hallowe'en
21. General William Booth enters into heaven
22. The unanswered question
23. End second symphony
24. Like a sick eagle
25. Circusband

Malcolm Fraser

Na een aantal jaren als regisseur te hebben gewerkt voor veel gezelschappen, zoals de New Opera Company, het Bath Festival en het City of London

Festival, was Malcolm Fraser gedurende twee jaar adjunct-direkteur van het Lincoln Repertory Theatre en vervolgens gedurende acht jaar vaste producer van de Welsh National Opera.

Op het ogenblik is hij lector opera en drama aan het Royal Modern College of Music in Manchester. Aan het London Opera Center regisseert hij zijn produktie van 'School for Fathers' dat komende zomer in Sadler's Wells te zien zal zijn.

Twee keer maakte hij al produkties voor de N.O.S.-T.V., een keer met zijn eigen groep 'The Madrigal Players' en de andere keer met 'The King's Singers'. De eerstgenoemde produktie heeft een prijs gewonnen op het Internationale Televisie Festival in Praag.

Komende zomer gaat Malcolm Fraser in Aldeburgh regisseren gevolgd door 'la Bohème' voor de Welsh National Opera.

Sally Gilpin

Sally Gilpin heeft haar opleiding genoten aan de Arts Education Schools in Londen. Gedurende vijf jaar was zij solodanseres bij het London Festival Ballet, waarmee zij ook in het Amsterdamse theater Carré optrad. Daarna studeerde zij acht jaar choreografie. Ze maakte de choreografieën voor o.a. de opera's 'De zeven doodzonden' van Brecht/Weill, 'Koning Roger' van Szymanowski, 'Dido and Aeneas' van Purcell. Verder voor de films 'Macbeth' van Polanski, 'Public Eye' van Cowell Reed, 'Frankenstein' van Jack Smythe, 'The great Gatsby' van Jack Clayton, 'The prince and the pauper' van Richard Fleisher.

Voor de nederlandse televisie werkte ze mee aan 'We are not amused' met 'The King's Singers', een produktie van Wilhelmina Hoedeman.

John Bird

John Bird studeerde drama in Cambridge. Hij werd een veelzijdige t.v.-persoonlijkheid door zijn werk voor de B.B.C. Hij werkte b.v. mee aan het beroemde 'That was the week That was' (later in Nederland befaamd als 'Zo is het toevallig ook nog eens een keer'). Hij is acteur, schrijver, ideeënman, presentator en een begaafd imitator. En daarnaast en ondanks al deze bezigheden heeft hij nog een soort liefdes-verhouding met de televisie-techniek; zijn flat in Londen draagt de bijnaam 'electronisch dorp'.

Chris Harris

Chris Harris werkt als acteur en regisseur bij Bristol Old Vic Company. Hij maakte een landelijke tournee met 'The Owl and the Pussicat'. Harris presenteerde een B.B.C.-programma, geheten 'Hé that's me'. Onlangs beëindigde hij een film met Richard Lester, 'The Riz'. Hij organiseert work-shops voor ouders van gehandicapte kinderen. Hij werkte ook mee aan de N.O.S.-T.V. produktie van 'Monteverdi's Madrigalen'.

Linda Zoghby

De sopraan Linda Zoghby studeerde onder de mezzo Elena Nikolaidi aan de Florida State University. Door het behalen van de eerste prijs in twee concoursen heeft zij haar plaats verworven onder de prominente jonge Amerikaanse artiesten.

Ofschoon zij pas zesentwintig jaar is, heeft Linda Zoghby reeds erkenning verworven met haar uitvoeringen op het gebied van de opera en ook in orkest-concerten, recitals en oratoria.

In de nabije toekomst zal zij bij de Houston Grand Opera hoofdrollen zingen in 'Faust' en 'Don Giovanni' en met de Grand Rapids Symphony zal ze Pamina zingen in 'Die Zauberflöte'.

Paul Chapman

Na zijn opleiding aan de Royal Academy of Dramatic Arts trad hij regelmatig op met The Birmingham Repertory Company. Daarna trad hij meermalen op in London West End, o.a. als Jacques in Shakespeare's 'As you like it'. Hij werkte mee aan verschillende televisie-series o.a. als Captain George Brant in "Colditz" en in 'Don Quichotte', een produktie van Wilhelmina Hoedeman.